

[Knut Lind]

gør ikke noget, at man stjæler i butikkerne. Retssikkerheden er i fare hver eneste dag.

Der er god grund til at fjerne rigsadvokatens blå stempel, — for det er jo i realiteten det, det er. Det opfattes som en lovliggørelse og straffrihed for butikstyveri. Det betragter jeg det som, når de ikke får noget som helst ud over en mundtlig eller en skriftlig advarsel. Så kan man sige lige så mange gange, man vil, at juridisk er det stadig væk strafbart. Det er da meget muligt, men de får altså ikke nogen straf for det. Det kan godt være, at justitsministeren kan fortælle folkettingen, at der er en uheldig vending i de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget. Men prøv at gå ud og fortæl befolkningen, at juridisk får de skam stadig væk straf, selv om de ikke får nogen straf. Det er jo reelt det, ministeren siger her. Ministeren ved jo udmærket godt, at der lægges op til disse grænser, de skal ikke have nogen straf. Vi ved, at opklaringsprocenten er nede på 20 eller måske lavere, for så vidt angår butikstyveri. Man skal også tænke på dem, som ikke blev taget. Hvor mange af dem, som man tager, er butiksrøtter, der bliver kørt ind som førstegangstilfælde? De skal være særdeles uheldige for at blive taget anden eller tredje gang.

En anden god grund til at ændre denne ordning eller sørge for, at butikstyveri blev ensartet behandlet i de forskellige politikredse, er, at cirkulæret fortolkes forskelligt i de forskellige politikredse. Vi har hørt om København, der giver bøder, men der er rigtignok også andre politikredse. Jeg har hørt i regionalradioen, at i Næstved har man beskæftiget sig med det problem. Man har sagt fra andre politikredse, at man ønskede at prioritere disse sager således, at de fik en bøde. Det er altså urigtigt, når hr. Wilhelm siger, at det kun er København, der er tilbage. Det passer ikke. Der har været en udsendelse i Næstved regionalradio, hvor man netop talte om, at man i andre politikredse — jeg tror, det var i Slagelse — gav bøder.

Justitsministeren vil ikke tale om afkriminalisering af butikstyveri. Hvis man slipper med en advarsel, mundtlig eller skriftlig, i stedet for en bøde, er det ikke en slags afkriminalisering? Jo, det er det. Så kan man tale om de juridiske spidsfindigheder bagefter. For befolkningen er det en afkriminalisering.

Fremskridtspartiet mener, at mindstemålet må være en bøde. Uanset om det er første, anden, tredje, femte eller femogtyvende gang, må mindstemålet være en bøde.

Ministeren nævnede, at i førstegangstilfælde skulle de have en advarsel, og den kunne være mundtlig, hvis det var 150 kr., og skriftlig, hvis det var 300 kr., det drejede sig om. Man kunne spørge: hvorfor skulle en tidligere politiinspektør i København så have en bøde for butikstyveri af en enkelt flaske spiritus? Det var et enkeltstående tilfælde, og pågældende blev i øvrigt afskediget fra etaten. Jeg kan ikke rigtig få det til at passe med den logik, som ministeren lige har lagt frem her fra talerstolen.

Dette eksempel viser også, hvilken tilfældighed der præger området. Sigtelse eller ikke sigtelse for butikstyveri afhænger af rene tilfældigheder, om kriminalpolitiet eller ordenspolitiet har tid til at køre derud og give en advarsel. Det sker, de har meget at lave. Det er jo reelt sådan, det foregår. Det ved ministeren udmærket godt. Der er en klar holdning i befolkningen til, at det ikke bør være nok blot at give en advarsel.

Til socialdemokratiets ordfører vil jeg sige: det er ikke et spørgsmål om, hvor stor en procentdel en bestemt forbrydelse udgør af den samlede kriminalitet. Lad os antage, at vi gik ud fra socialdemokratiets antagelse og hypotese her, så kunne man lige så godt afkriminalisere rovmord. Det er også en lille procentdel. Skal vi tage den forbrydelse væk samtidig? Det er reelt det, som socialdemokratiet plæderer for her.

Hr. Hagen Hagensen finder det helt i orden, at butikstyveri gøres straffrit med en advarsel — en »passende« advarsel i forhold til forseelsen. En »passende« advarsel i forhold til forseelsen. Skal vi gå lidt nærmere ind på det? Skal vi prøve at se på politibekendtgørelsen angående kørsel med håndvogne i forbindelse med gadehandel? Hvad koster den overtrædelse? Den koster 300 kr. i bøde. Skal vi sætte den ved siden af en klar straffelovsovertrædelse? »Passende« advarsel?

Vi kan kigge på gadesælgeren. Det er ham, vi taler om her, kan jeg sige til orientering for hr. Hagen Hagensen. Det er banansælgeren, der får et klask på 300 kr. Vi kunne også tale om udskænkning i et baglokale i en butik, da vi nu er inde på butiksområdet. Det